

บทบรรณาธิการ

เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในประเด็นสิ่งแวดล้อม และเรื่องการมีส่วนร่วมของลูกจ้างในประเด็นอาชีวอนามัยและความปลอดภัยนั้น ในสายตาของชาวตะวันตกแล้ว นี่คือเส้นทางที่ต้องเดิน เรียกว่ามันคือ Key success ของงานสิ่งแวดล้อม และงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเลยทีเดียว ประเทศไทยเราก็นำแนวคิดเช่นนี้มาใช้เช่นกัน ดูเหมือนว่าในงานสิ่งแวดล้อมจะกำหนดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมาหลายปีแล้ว อย่างน้อยก็ตั้งแต่มีการทำ EIA แล้วแหละ ส่วนในงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยน่าจะนำแนวคิดเรื่องการมีส่วนร่วมของลูกจ้างมาไม่นานมานี้เอง แต่ในประสบการณ์ของผมแล้ว คิดว่าผู้รับผิดชอบทั้งฝ่ายรัฐและฝ่ายบริหารของโรงงานและสถานประกอบการ ต้องออกแรง (และสมอง) มากกว่านี้ หากต้องการเห็นผลในทางบวกจากการดำเนินงานตามแนวคิดนี้ ใครที่มีโอกาสไปร่วมงานการจัดประชุมผู้มีส่วนได้เสียของโครงการที่ต้องทำ EHIA ก็จะเห็นได้ชัดเจนว่ามีประชาชนมาร่วมงานคับคั่ง แต่จำนวนคนที่แสดงความคิดเห็นจะมีไม่มากนัก และซ้ำกันเป็นส่วนใหญ่ ที่สำคัญคือประเด็นที่นำเสนอ นั้นสัมพันธ์กับปัจจัยกำหนดสุขภาพมากน้อยแค่ไหน ตรงนี้เป็นคำถามที่น่าสนใจมากทีเดียว หันมามองทางด้านลูกจ้างบ้างก็ไม่ต่างกันครับ เผลอๆ ไม่มีลูกจ้างลงสมัครเป็นกรรมการในคณะกรรมการความปลอดภัยด้วยซ้ำไป ดังนั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและลูกจ้างของไทยเราจึงเป็นเพียงรูปแบบเท่านั้น จึงหวังว่าผู้รับผิดชอบจะได้คิดหาวิธีการที่เหมาะสมมาแก้ไขสภาพปัญหาที่เป็นอยู่ เพราะหากแก้ได้นั้นหมายความว่าประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการมีส่วนร่วมของประชาชนและลูกจ้างเลยทีเดียว

ว่าไปแล้วน่าจะมีการวิจัยในหัวข้อนี้จะได้มีคำตอบ ท่านผู้อ่านวารสารคิดอย่างไรครับ

แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะครับ

รองศาสตราจารย์สุราวุธ สุธรรมมาสา

บรรณาธิการบริหาร

วารสารความปลอดภัยและสุขภาพ เป็นวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI